

der ikke var kommet flere, efter at han havde givet det første Varsel, var der hverken kommet noget andet eller tredje Varsel; det er netop, fordi der vedbliver at komme nogen for at stemme, at han mener, at han som samvittighedsfuld Mand bør varsle en Gang til. Der var ikke Tale om nogen Tidsfrist, thi en saadan maa man jo bestemme paa Forhaand. Men da han har givet det første Varsel, er der ingen, der kan sige, om der vil komme flere; maaske kommer der ikke flere og stemmer. Der er altsaa ingen Tidsfrist givet der. I de Fortilfælde, som der ellers vises tilbage til, og navnlig Skanderborg-Valget i 1896, blev der netop udtrykkeligt givet en Tidsfrist af $\frac{1}{2}$ Time, og det er en stor og principiel Forskel.

Nu vil man paa mange Maader og ved forskellige Lejligheder hentyde til, at naar det valgte Medlem for Københavns 3die Valgkreds vilde være i Overensstemmelse med sin Stilling i 1896 — da man kasserede Valget i Skanderborg, og da han som Ordfører for Udvalget til Valgbrevets Prøvelse anbefalede at kassere dette Valg —, saa maatte han ogsaa stille sig paa det samme Standpunkt nu. Der er et Blad, der har klaget over, at det ikke er Skik, at et ikke-godkendt Medlem tager Del i Drøftelsen af dette Spørgsmaal, thi saa havde det været rart, om det valgte Medlem her for Københavns 3die Valgkreds nu vilde staa op og gentage sin Opfattelse fra 1896. Men man glemmer, at det er to fuldstændig forskellige Ting. I 1896 i Skanderborg var der Tale om, at Valgbestyrelsens Formand havde givet en bestemt Tidsfrist paa en halv Time. Her er der aldeles ikke Tale om nogen Tidsfrist. Her er kun Tale om, at Valgbestyrelsens Formand blot for paa den for ham bedst mulige Maade at røgte sit Hverv og sørge for, at Folk, der ere til Stede, komme til at stemme, har sagt: Nu slutte vi, nu maa vi skynde os, og saa er han kommen til at gentage det 3 Gange. Naar der er nogle Minutters Mellemrum, er det, fordi der stadig bliver ved at komme nogle og stemme, derfor kan han ikke slutte af uden at gentage sin Opfordring til Vælgere, og at han finder det rigtigst at gøre det udenfor, hvor maaske netop nogle af de Mennesker stod, som ventede paa at komme ind og stemme, er ikke i Modstrid med Valgloven, hvor der staar, at man skal begive sig hen til Stemmestedet; jeg finder det fuldt ud forsvarligt. Derfor kan jeg ikke se andet, end at ogsaa Klagens

Hovedpunkt er ret svagt, og jeg mener, at Folketinget handler fuldt forsvarligt og samvittighedsfuldt, naar det i Erkendelse af, at denne Klage ikke er tilstrækkelig begrundet, ikke tilstrækkelig vægtig, straks godkender Valget i Københavns 3die Kreds, og det vil jeg tillade mig at anbefale Tinget at gøre.

Martin Olsen: Det ærede Medlem fra Vraa (Grønberg) har jo udførlig gennemgaaet det, man fra Klagerens Side vistnok opfatter som Klagens Hovedpunkt, og jeg skal med ham bekende, at jeg kan ikke ret se, at man med nogen som helst Vægt vil kunne være i Stand til at kassere et Valg af den Grund, at en Formand har udvist Loyalitet — man kan paastaa, at den er noget vidtdreven, men man kan i hvert Fald ikke forkaste den. Ligesom det ærede Medlem, der nu talte, vil jeg gerne minde om, hvad der skete i Gaar, idet man ogsaa i Thisted Amts 3die Valgkreds havde en lignende Situation som den, her er Tale om, men af den Grund fandt man dog ikke Anledning til at forkaste Valget. Men jeg gør opmærksom paa, hvad der vistnok er rigtigt, at saa vidt mig bekendt, er der hele Tiden, medens Formanden har varslet, blevet stemt i Valglokalet. Han har altsaa haft en Følelse af, at nu var Afstemningen ved at ebbe ud, og nu var det vistnok rigtigt at minde Vælgere om, at nu sluttede Valget i 3die Kreds, og derfor er han gaaet ud til dem, eller hvor han nu er gaaet hen, og har sagt til dem: Nu er Valget ved at slutte, nu maa I skynde eder, hvis flere ville stemme. Men for Resten synes jeg, at Grundlaget her som Kassationsgrund er saa søgt, som noget vel kan være.

Jeg skulde ikke være kommen ind paa Klagens andre Punkter, hvis ikke netop den ærede Ordfører for Udvalget ret udførligt havde gennemgaaet dem. Jeg skal ikke efterligne ham i den Udstrækning, men vil dog for enkelte Punktets Vedkommende komme ind paa, hvad der muligvis kunde være en Forklaring deraf. For det første indeholder Klagen jo en Mængde Henvisninger til Valglisternes Affattelse, men jeg kan dog ikke ret se, at vi i Folketinget kunne beskæftige os med, om Valglisterne have været fuldkomment eller mangelfuldt affattede. Det maa blive Vælgernes egen Sag at paase, om de ere opførte paa Valglisten eller ikke, og derfor gives der forskellige Frister. Forholdet er jo det, at i November Maaned, omkring den 1. November, gaa Mandtalslisterne